

La Šbóva e l Sòl

I se becava un giòrno la Šbóva e l Sòl: ognùn el gavéva la pretésa da èser più fòrte de st'altro. A un sèrto punto, i gà vist vegnìr in quà un òmo tut intabarà. I dó sbarufanti i se gà mèś d'acòrdo che l più fòrte sarìa stà quèl che l rivava a farghe cavàr el tabaro al òmo.

La Šbóva la gà tacà a sufiàr cóme na mata, ma più che la sufiava, e più l òmo el se strenséva el tabaro, tant che ala fine ala pòre Šbóva ghe gà tocà molarghe. Alóra el Sòl el se gà fat vèder in cél, e póc dòpo l òmo el gavéva talmènte caldo che l se gà cavà l tabaro. Cusì, la Šbóva l'è stada costréta a riconòser che l Sòl el gèra più fòrte de éla.

Te galo piasùo la storiéla? Vutu che la ripetémo?